

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧੀ ਤੇ ਗਿਆਨ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਬਦ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

Gurmat Vichar is must to attain knowledge and analysing power

ਇਹ ਮਨੁੱਖਾ ਜਨਮ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਬਦ ਦੁਆਰਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਸੱਚਾ ਚਾਨਣ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਜੇਹਾ ਜੀਵ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਜੀਉਂਦਾ ਦਿੱਸਦਾ ਹੋਇਆ ਵੀ ਮੋਇਆ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ

Those who do not study, analyse and follow the Shabad Guru and do not serve according to the path shown by Gurbani written in Guru Granth Sahib, cannot achieve inner enlightenment and are as if lifeless.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ.

ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗੁਰਪ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣੋਂ ਜੀ:

Gurmat Vichar based on Guru Granth Sahib

<https://www.facebook.com/groups/659723431344062>

Please Enlighten yourself with the help of
Gurbani and Gurmat Vichar by Joining the
above mentioned Facebook Group

Web = <https://sites.google.com/view/sikhism/>

<http://www.sikhmarg.com/article-dr-sarbjit.html>

<http://www.geocities.ws/sarbjitsingh>

**ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ,
ਜਦੋਂ ਤਕ ਅਸੀਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਬਦ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ**

**One cannot get liberated by merely seeing,
unless we study and analyse the Shabad**

ਸਿਰਫ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਿਆਂ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤਕ ਅਸੀਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਬਦ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਮਨ ਦੀ ਮੈਲ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀ ਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਾਮੁ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂ ਸਕਦਾ।

Most of the people try to see the True Guru in physical form. But one is not liberated by merely seeing Him, unless we study, analyze and adopt the Word of His Shabad in our daily life.

**ਸਲੋਕ ੫੪ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਡਿਠੈ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੫੯੪)**

ਡਿਗਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣਾਂ ਹੀ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਸਿਖਿਆ ਵੀ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਸਿਖਿਆਂ ਲੈਣ ਲਈ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਬਦ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਤੇ ਖੋਜ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

We cannot get any degree just by taking admission, we have to study and work hard. In order to have a successful life, we have to study and practice Gurbani written in Guru Granth Sahib.

ਗੁਰੂ ਸਬਦ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਦਾ ਉਹ ਹੁਕਮੁ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹੀ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਹੈ, ਤੇ ਸਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਦਿਤੀ ਹੋਈ ਸਿਖਿਆ, ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੁਆਰਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

Hukam of Akal Purkh have been described very nicely in Guru Granth Sahib. Gurbani can enlighten us about the truth of life. Teaching of Guru Sahibs can be understood easily with the help of everlasting Guru, Guru Granth Sahib.

Web = <https://sites.google.com/view/sikhism/>
<http://www.sikhmarq.com/article-dr-sarbjit.html>
<http://www.geocities.ws/sarbjitsingh>

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ

Real service to the Guru is to study and analyze the True Shabad of the Guru

ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵੀ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਅਸਿਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਜਿਕਰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਸਿਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਘਟ ਜਿਕਰ ਹੈ। ਇਕ ਸੇਵਾ ਹੈ, “ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ” ਜਿਸ ਦਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਸਿਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਜਿਕਰ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਘਟ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦੇ ਹਨ।

Many services are performed and accepted in the Gurdwara Sahib. Although these services may be indirectly mentioned in Gurbani, but there is very little mention of them directly in Guru Granth Sahib. There is a Seva, “Gur Ke Seva Shabad Vichaar” which is mentioned many times directly in Guru Granth Sahib, but very few people do that Seva.

ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਘਟ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਆਦਾ ਤਰ ਕਰਾਮਾਤੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲੀ ਸੰਗਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਰ ਕੋਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਸਚਾਈ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਹ ਸੱਚੀ ਬਾਣੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਉਮੈ ਤੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਚੋਟ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਮ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

There are very few people who share Gurmat with the Sangat, most of the preachers tell miraculous stories or rituals. Sangat that listens to the true and straightforward teachings of Guru Sahib is also seldom found. We are happier with the imaginary stories than the critical analysis of Gurbani according to the guide lines mentioned in Guru Granth Sahib. If someone puts the truth of Gurbani in front of them, then sometimes it hurts their ego. Many a times it becomes difficult for the administrators or the people to digest the true Bani.

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਵਾਰੀ ਬੁਲਾਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਹੁਣ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਪਾਸੇ ਕਰਾਮਾਤੀ, ਰਵਾਇਤੀ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਕੇ ਗੁਮਰਾਹ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦਾ ਬੋਲ ਬਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

The result is that the preacher who states the truth of Gurbani is not called next time. Now the preachers, who tell the truth, are rarely seen. Miraculous, traditional and misleading preachers have become the talk of the town.

ਸੱਚੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਡੇਰਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਵਧ ਗਈ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਕੇਸਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟ ਗਈ ਹੈ। ਗੁਰਦੁਆਰਾਂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ੪੦ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਵਿਰਲੇ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦੇ ਹਨ।

The result of the lack of preaching of True Bani is right in front of us. Now the number of Deras in Punjab has increased manifold, but very few people are seen having unshorn hair. Even in the halls of Gurdwara Sahib, one rarely sees children and persons below the age of 40 years.

ਜੇ ਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਭਲਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਰਵਾਇਤੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਟਿਊਨਾਂ ਵਾਲੇ ਕੀਰਤਨ ਬੰਦ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਸਬਦ ਦੀ ਸਹੀ ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਨਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਬਦ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਹਉਮੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਅੰਦਰ ਨਾਮੁ ਦਾ ਵਾਸਾ ਆਰੰਭ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

If we want our own good, then we have to stop Kirtan with traditional stories and different tunes. The correct and clear Gurmat Vichar method of Shabad has to be adopted. With the thought of the Guru's Shabad our ego will automatically reduce and the Naam of Akal Purkh will begin to reside within us.

ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਅਖਵਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਉਹੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਹੀ ਜੁਗਤਿ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਪੰਜਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਬੂ ਕਰਕੇ, ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

The only person who deserves to be called a Guru's Sikh is the one who understands the right way of life, and by controlling the five Sins, implants in his heart the memory of the eternal Akal Purkh.

Web = <https://sites.google.com/view/sikhism/>

<http://www.sikhmag.com/article-dr-sarbjit.html>, <http://www.sikhmag.com/2009/0125-shabad-na-keeto-vichar.html>

<http://www.geocities.ws/sarbjitsingh>, <http://www.geocities.ws/sarbjitsingh/Bani2230GurMag200901.pdf>

ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

Without Shabad Vichar there is no difference between a human being and an animal

ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਵਿਚ ਇਹੀ ਫਰਕ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਵੀਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਪਸ਼ੂ ਵੀਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਸ਼ੂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

The only difference between a human being and an animal is that a human being can think, but an animal cannot think. The animal continues to follow the wisdom of its mind.

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਰਨ ਨਹੀਂ ਫੜੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਵੀਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਬੰਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਜੂਨ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਪਸ਼ੂ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਪਸ਼ੂ ਹਨ, ਉਹ ਮਹਾਂ ਮੂਰਖ ਹਨ।

Those who do not serve the True Guru, the primordial Akal Purkh, and do not study and analyse the Shabad Guru cannot be considered as human beings. They are just animals, dead animals and are great fools.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੁਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੁ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰ ॥ (੧੪੧੮)

ਜੇ ਕਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀਚਾਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਣ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਨਾ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Animals do not have any thinking and analyzing power. If there is no thought process within the human being, then there is no difference between the animal and the human being. A person who follows his own wisdom can neither succeed nor find happiness in his life.

ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੂਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਲਗਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਆਤਮਕ ਮੌਤ ਸਹੇੜੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੁੜ ਮੁੜ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਗੋੜ ਵਿਚ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

Such human beings do not have the wisdom of spiritual life, they do not have any attachment and love for Akal Purakh. Those human beings who follow their mind, keep the spirit of death in the midst of sins, they remain in the cycle of birth and death again and again in their life span.

ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥ (੧੪੧੮)

ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਸਾ ਕੇ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਨਮੁਖਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ, ਉਸ ਸਦਾ ਥਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਸੋਭਾ ਖੱਟਦੇ ਹਨ।

Those human beings who meet the human beings with the spiritual wisdom, become the spiritual living beings by developing the qualities of Akal Purakh in their heart. The human beings living according to the teachings of the Guru are glorified in the court of ever lasting True Akal Purakh.

ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪੨॥ (੧੪੧੮)

Web = <https://sites.google.com/view/sikhism/>
<http://www.sikhmarq.com/article-dr-sarbjit.html>
<http://www.geocities.ws/sarbjitsingh>

ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ
ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ
ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (੮੮)

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ
ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ
ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੫੯੪)

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ
ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (੨੨੩)

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ
ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ
ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰ ॥ (੧੪੧੮)

For further study please refer to the following site:

Web = <https://sites.google.com/view/sikhism/>

<http://www.sikhmag.com/article-dr-sarbjit.html>

<http://www.sikhmag.com/2009/0125-shabad-na-keeto-vichar.html>

<http://www.geocities.ws/sarbjitsingh>

<http://www.geocities.ws/sarbjitsingh/Bani2230GurMag200901.pdf>